

КОНВЕНЦИЈА ЗА ПРЕДАВАЊЕ МЕЃУ ВЛАДАТА НА СОЦИЈАЛИСТИЧКАТА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА И ВЛАДАТА НА ФРАНЦУСКАТА РЕПУБЛИКА ОД 23 СЕПТЕМВРИ 1970 ГОДИНА

Член 1

Договорните страни се обврзуваат, под услови утврдени во оваа конвенција, дека ќе вршат меѓусебно предавање на лица кои се на територијата на една од двете држави, а кои се гонат за кривично дело или се бараат заради извршување на казна од страна на судските органи на другата земја.

Член 2

Постојат услови за предавање во случај:

- а) ако една или повеќе дејства, според законодавството на двете земји, претставуваат кривични дела за кои е пропишана казна лишување од слобода од најмалку една година или потешка казна;
- б) ако судовите на државата молител, за делата наведени во точка (а) од овој член, изрекле казна лишување од слобода од најмалку шест месеци;
- в) ако се работи за пресуди за кривични дела за кои, според законодавството на двете држави, се предвидува казна лишување од слобода чие вкупно траење е најмалку шест месеци под услов барем едно од извршените кривични дела да се казнува според сопственото законодавство со казна лишување од слобода од најмалку една година.

Член 3

Предавање нема да се одобри:

- а) ако лицето чие предавање се бара е државјанин на страната молител во моментот на извршување на кривичното дело;
- б) ако кривичното дело е извршено на територијата на државата молител;
- в) ако против бараното лице на територијата на држава молител веќе е донесена правосилна пресуда за исто кривично дело;
- г) ако кривичното дело за кое се бара предавање го извршило, надвор од територијата на двете земји, лице кое нема државјанство од една од нив а законот на страната молител не предвидува гонење на кривични дела од ист вид кои ги врши странец надвор од нејзината територија;
- д) ако, во согласност со законот на една или на друга држава, во моментот на приемот на барањето, настанала застареност на кривичното гонење или извршувањето на казна;
- ѓ) ако во државата што бара предавање дошло до амнестија;
- е) ако делото за кое се бара предавање, според оценката на страната молител, се состои само во прекршување на воените обврски;
- ж) ако според законот на една од двете земји кривичното гонење може да се преземе само по приватна тужба.

Член 4

1. Предавањето нема да се одобри и ако страната молител го смета делото за кое бара предавање во странство како политичко кривично дело или како дело на општото право извршено првенствено за политичка цел.
2. Политичкиот карактер на кривичното дело не претставува по сила на закон пречка за предавање ако се работи за напад врз животот на поединци кој не е извршен во отворена борба.
3. Одредбите од овој член не влијаат врз обврските кои договорните страни ги презеле или кои ќе ги преземат врз основа на меѓународни мултилатерални конвенции.

Член 5

Предавањето може да се одбие ако во замолената држава за делото за кое се бара предавање е веќе преземено гонење во моментот на приемот на барањето за предавање.

Член 6

1. Предавањето не се одобрува за царински, даночни, фискални и девизни кривични дела.
2. Меѓутоа страните може, преку размена на ноти, да се согласат дека, под услови предвидени со оваа конвенција, постојат услови за предавање за сите или за одредени видови на кривични дела предвидени во претходниот став.

Член 7

Ако бараното лице е осудено со одлука донесена во отсуство, предавањето се одобрува под услов тоа лице да има право на повторување на кривичната постапка во согласност со законот на земјата која бара предавање.

Член 8

1. За целите на оваа конвенција, договорните страни комуницираат по дипломатски пат.
2. Барањето за предавање и поднесените документи се изготвуваат на јазик односно на јазиците на земјата која бара предавање.

Член 9

1. Кон барањето за предавање на лице кое кривично се гони се приложува, во оригинал или во заверена форма, налог за апсење или било кој друг акт кој има иста сила, а е издаден во облик кој го пропишува законот на државата што бара предавање. Во овој документ треба да се наведат околностите под кои е извршено делото, време и место на извршување на делото, правна квалификација и законските одредби кои се однесуваат на делото, а во случај кога со кривичното дело е сторена материјална штета се наведува, по можност, и природата и износот на штетата.
2. Со барањето за предавање на осуденото лице се приложува, во оригинал или во заверена копија, правосилната пресуда.
3. Во двата случаи, кон барањето се приложува текстот на законските одредби што се применуваат на кривично дело и, по можност, личен опис на лицето и негова фотографија, како и податоци што придонесуваат да се утврди неговиот идентитет и државјанство.

Член 10

1. Во итни случаи, судските органи на државата молител може, за целите на предавањето, да побара привремен притвор на бараното лице.
2. Барањето за привремен притвор содржи опис на стореното кривично дело, времетраење на пропишаните или изречените казни, времето и местото на извршување на делото и, ако е можно, опис на бараното лице.
3. Барањето се доставува до судските органи на замолената држава директно по пошта или телеграф или на кој било друг можен начин.
4. Ако барањето се чини како оправдано, судските органи на замолената држава ќе го спроведат барањето во согласност со својот закон.
5. Страната молител ќе биде известена веднаш во врска со нејзиното барање, со напомена дека притвореното лице ќе биде пуштено на слобода ако барањето за предавање не е поднесено во рок од еден месец од денот на приемот на ова известување. Овој рок може да се продолжи за најмногу петнаесет дена.
6. Ослободувањето не спречува повторно притворање, ако барањето е поднесено по истекот на роковите утврдени во претходниот став.

Член 11

За целите на оваа конвенција, замолената страна може да побара од страната молител во определен временски рок да ѝ достави дополнителни известувања и документација.

Член 12

По приемот на барањето за предавање, доколку се исполнети условите предвидени со оваа конвенција, замолената страна ќе ги преземе сите неопходни мерки за да го пронајде бараното лице и, доколку е потребно, ќе нареди и негово притворање.

Член 13

1. Замолената страна ја известува во разумен рок страната молител за својата одлука во врска со барањето за предавање.
2. Доколку замолената страна го одбие барањето за предавање, во целост или делумно, истата ги соопштува причините за одбивањето.
3. Доколку предавање е одобрено, замолената страна ќе ја извести страната молител за местото и времето на предавање на бараното лице, како и времетраењето на притворот.
4. Договорните страни можат, на навремено барање на една од нив и ако околностите тоа го бараат, договорно да определат друг рок и, евентуално, друго место за предавање на бараното лице.
5. Ако страната молител не го преземе лице од местото и во времето определено во ставот 3 или став 4 на овој член, тоа ќе биде ослободено по истекот на рокот од осум дена; на образложено барање на страната молител, овој рок може да се продолжи за петнаесет дена. Ослободено лице не може да се бара повеќе за истото кривично дело.
6. Доколку е потребно, известувањата во смисла на став 4 и 5 на овој член може да се упатуваат на начин предвиден во член 10 став 3 од оваа конвенција.
7. Одредбите од овој член се применуваат исто така и во случај на предавање по воздушен пат.

Член 14

1. Ако предавање на едно лице истовремено бараат повеќе од една земја за исти или различни кривични дела, замолената страна слободно одлучува за предавање, имајќи ги во предвид сите околности, а особено државјанството на бараното лице, местото на извршување и тежината на кривичното дело и редоследот на поединечните барања.
2. Во случајот предвиден во претходниот став, замолената страна може, одобрувајќи предавање, да ја овласти страната молител, лицето чиешто предавање е одобрено, да го предаде на трета држава која го бара истовремено.

Член 15

1. Ако во замолената држава бараното лице кривично се гони или е осудено за некое друго кривично дело, а не за делото за кое се бара предавање, замолената страна ќе решава по барањето за предавање и ќе ја информира другата страна за исходот. Ако одлуката е позитивна, предавањето се одложува до завршувањето на кривичната постапка или до издржување на казната.
2. Ако одлагање на предавањето би довело до застареност на кривичното гонење во државата молител или би го отежнало значително спроведувањето на судската постапка, или ако тоа го налагаат исклучителни околности, замолената страна може, на образложено барање, да го предаде привремено бараното лице заради спроведување на истражните дејствија или можно судење.
3. Предаденото лице ќе биде ставено во притвор за целото време на задржување на територијата на државата молител и ќе биде вратено во рок од три месеци од денот на привременото предавање.

Член 16

1. Договорната страна на која ѝ е предадено бараното лице ја известува другата договорна страна за исходот на кривичната постапка против предаденото лице.
2. Во случај на пресуда, се поднесува и копија од правосилната пресуда.

Член 17

Предадено лице не може да се гони, суди, да подлежи на извршување на казната или било која друга мерка на ограничување на личната слобода или да се предаде на трета земја за кривично дело

сторено пред предавањето, освен за она кривично дело за кое е предадено, освен во следниве случаи:

- а) ако замолената држава се согласи на тоа;
- б) ако предадено лице не ја напушти територијата на државата молител во рок од 30 дена од денот на завршување на постапката или издржување на казната; во овој рок не се смета времето во кое предаденото лице, независно од својата волја не можело да ја напушти територијата на таа држава;
- в) ако предаденото лице ја напушти територијата на државата на која што ѝ било предадено, па повторно доброволно се вратило на нејзината територија.

Член 18

1. Ако од замолената страна се бара согласност предаденото лице кривично да се гони или да подлежи на извршување на казната за друго дело сторено пред предавањето, а не за она за кое е предадено, страната молител постапува на начин предвиден во членот 9 од оваа конвенција.
2. Доколку се бара согласност од замолената страна предаденото лице да се предаде на трета држава, државата молител до замолената држава испраќа барање со сите прилози кои ги поднела третата држава.
3. Во случаите предвидени во претходните ставови на овој член, кон барањето кое го поднесува државата молител, се приложува судскиот записник кој ја содржи изјавата на предаденото лице во врска со постапката што се води против него и во кој е наведено дека на тоа лице му е дозволено до замолената држава да ги поднесе своите приговори заради одбрана.

Член 19

Ако во текот на постапката се изменила квалификацијата на делото, предаденото лице може да се гони или може да му се суди само доколку елементите на преквалификуваното кривично дело дозволуваат предавање.

Член 20

1. Кога предавањето е одобрено, предметите кои биле употребени за извршување на кривично дело или биле прибавени при извршување на делото или добиени во замена за тие предмети ќе се предадат на страната молител.
2. Предметите од претходниот став ќе се предадат и ако не дојде до предавање на бараното лице поради неговата смрт, бегство или други причини.
3. Правата на трети лица на предметите остануваат непроменети. По завршување на кривичната постапка, се враќаат на лицето на кое му припаѓаат. Ако идентитетот на тоа лице не може да се утврди, тие се враќаат на замолената страна.
4. Замолената страна може привремено да ги задржи предметите предвидени во став 1 од овој член, ако смета дека ѝ се потребни во кривичната постапка. Таа може да побара да ѝ бидат вратени доставените предмети со обврска дека ќе ги врати штом биде возможно имајќи ја во предвид кривичната постапка што се води на нејзината територија.
5. Замолената страна не е обврзана да ги врати предметите наведени во претходниот став ако нејзините надлежни органи донеле одлука за конфискување или уништување на тие предмети.

Член 21

1. Секоја договорна страна, на барање на другата страна, одобрува транзит низ нејзината територија на лице кое другата страна го предала на некоја трета држава. Кон пријавата се приложуваат документи со кои се утврдува дека станува збор за кривично дело за кое се врши предавање во смисла на оваа конвенција. Притоа, не се земаат во предвид одредбите од член 2 од оваа конвенција кои се однесуваат на висината на казната.
2. Замолената страна одобрува транзит со превозни средства и на начин што се најсоодветни за неа.
3. Замолената страна не е обврзана да дозволи транзит на свои државјани, ниту транзит на лица за кои побарала предавање или имала намера да побара.

Член 22

Трошоците за предавање и, евентуално, за транзитот ги сноси државата на чија територија настанале. Трошоците за превоз по воздушен пат ги сноси страната молител.

Член 23

Оваа конвенција се применува на целата територија на двете држави.

Член 24

Секоја договорна страна ја известува другата за спроведување на постапките определени од нејзиниот устав за влегување во сила на оваа конвенција. Таа влегува во сила првиот ден од вториот месец сметајќи од датумот на последното известување.

Член 25

1. Оваа конвенција се склучува на неодредено време.
2. Секоја договорна страна може во кое било време да ја откаже, а ова откажување влегува во сила шест месеци сметајќи од денот кога другата страна ќе го добие откажувањето.

Изготвено во Париз на ден 23 септември 1970 година во два примерока на српскохрватски и на француски јазик, при што двата текста се подеднакво автентични.